

ĐIỀU ĐẶC BIỆT

“Hỡi mọi người cậy trông vào Chúa, mạnh bạo lên, can đảm lên nào!” (Tv 31:25).

Bài thơ dưới đây có tựa đề đơn giản là “Chúng Tôi Đến Thành Phố Từ Trung Tâm Cấp Cứu EMT”. Bài này được một nhân viên cấp cứu hưu trí chia sẻ tại buổi họp mặt ở Wisconsin, tác giả khuyết danh. Xin chuyển ngữ văn xuôi như sau:

*Chúng tôi xin lỗi nếu chúng tôi làm bạn thức giấc lúc nửa đêm,
Nhưng có người hàng xóm đang đấu tranh giành sự sống.
Chúng tôi xin lỗi nếu chúng tôi chặn đường khiến bạn phải đi vòng đường khác,
Nhưng vì có sự cố tồi tệ là có người sắp chết.
Khi bạn thấy chúng tôi đến, chúng tôi mong bạn hiểu,
Hãy để chúng tôi hành động, có người cần chúng tôi giúp đỡ.
Đôi khi có người bị ngạt thở, đôi khi có người bị gãy chân,
Đôi khi có người tim ngừng đập, khi chúng tôi đến thì quá trễ.
Khi bạn thấy chúng tôi khóc, bạn tưởng chúng tôi cô đơn,
Bạn biết chúng tôi có điều “tồi tệ”, chúng tôi cảm thấy thất vọng.
Bạn hỏi tại sao chúng tôi như vậy, sao lại nhìn họ chết?
Không dễ nói ra nhưng chúng tôi cố gắng cho bạn biết lý do.
Từ trong sâu thẳm tâm hồn chúng tôi đang gào thét,
Chúng tôi đến để cứu những người lân cận trong lúc họ đau khổ nhất.
Thiên Chúa trao ban cho chúng tôi điều gì đó đặc biệt giúp chúng tôi nhìn thấy bạn,
Chúng tôi làm vậy vì chúng tôi yêu thương bạn và quan tâm tới bạn.*

Trên thế giới này luôn có những người cảm thấy họ tốt lành khi giúp người khác trong lúc khó khăn, cần được giúp đỡ. Đó là điều khác thường ở những người phục vụ và làm cho cuộc sống của họ đặc biệt hơn.

Lạy Đấng an ủi, xin cảm tạ Ngài về “điều đặc biệt” mà con cảm nhận nơi con khi giúp người khác. Xin giúp con duy trì viễn cảnh của Ngài bằng cách thể hiện lòng can đảm và động lòng trắc ẩn khi con phục vụ tha nhân.

Trần Thiên Thu